

Neviim (prophètes) - Livre des Rois I

Chapter 8

- 8,1 אַז־יִקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת־זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמְּטוֹת וְשִׂיאי הָעָבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה־יְרוּשָׁלַם: לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה, מֵעִיר דָּוִד־הַיָּא צִיּוֹן.
- 8,2 וַיִּקְהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל, בִּיְרַח הָאֲתָנִים, בְּחַג־הוּא, הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי.
- 8,3 וַיָּבֹאוּ, כָּל זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים, אֶת־הָאֲרוֹן.
- 8,4 וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה, וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד, וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ, אֲשֶׁר בָּאֵהֶל; וַיַּעֲלוּ אֹתָם, הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם.
- 8,5 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, וְכָל־עַדְת־יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו, אֹתוֹ, לִפְנֵי הָאֲרוֹן־מִזְבְּחִים צֶאֱן וּבָקָר, אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרַב.
- 8,6 וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ, אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת־אֶל־קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים: אֶל־תַּחַת, כְּגִפֵּי הַכְּרוּבִים.
- 8,7 כִּי הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים כְּנָפִים, אֶל־מְקוֹם הָאֲרוֹן; וַיִּסְפוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאֲרוֹן וְעַל־בְּדִיו, מִלְמַעְלָה.
- 8,8 וַיֶּאֱרָכוּ, הַבָּדִים, וַיִּרְאוּ רָאשֵׁי הַבָּדִים מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר, וְלֹא יָכִאוּ הַחוּצָה; וַיְהִי שָׁם, עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
- 8,9 אִין, בְּאֲרוֹן, רַק שְׁנֵי לַחֹת הָעָבֹדִים, אֲשֶׁר הִנֵּחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחָרֵב־אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּצֵאתְם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 8,10 וַיְהִי, בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ; וְהֶעֱבֵן מְלֵא, אֶת־בֵּית יְהוָה.
- 8,11 וְלֹא־יָקְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת, מִפְּנֵי הָעֶבֶן: כִּי־מְלֵא כְבוֹד־יְהוָה, אֶת־בֵּית יְהוָה. {פ}
- 8,12 אַז, אָמַר שְׁלֹמֹה: יְהוָה אָמַר, לִשְׁכֵן בְּעַרְפֶּל.
- 8,13 בְּנֹה בְנִיתִי בֵּית זָבֹל, לְךָ־מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ, עוֹלָמִים.
- 8,14 וַיֹּסֵב הַמֶּלֶךְ, אֶת־פְּנֵיו, וַיִּבְרַךְ, אֶת כָּל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל; וְכָל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל, עִמָּד.
- 8,15 וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִיו, אֶת דָּוִד אָבִי; וַיְבִידוּ מְלֵא, לֵאמֹר.
- 8,16 מִן־הַיּוֹם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא־בַחֲרַתִּי בְעִיר מְכֹל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל, לְבָנוֹת בֵּית לַיהוָה שְׁמִי שָׁם; וְאַבְחַר בְּדָוִד, לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל.
- 8,17 וַיְהִי, עִם־לִבֵּב דָּוִד אָבִי־לְבָנוֹת בֵּית, לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
- 8,18 וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל־דָּוִד אָבִי, יַעֲן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְךָ, לְבָנוֹת בֵּית לְשְׁמִי־הַטִּיבֶת, כִּי הָיָה עִם־לְבָבְךָ.
- 8,19 רַק אַתָּה, לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת: כִּי אִם־בְּנֵךְ הַיָּצֵא מִסְּלִצִיךָ, הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי.
- 8,20 וַיִּקַּם יְהוָה, אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר; וְאַקָּם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאַשְׁבַּע עַל־כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל, בְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה, וְאַבְנֶה הַבַּיִת, לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
- 8,21 וְאַשֶׁם שָׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן, אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה, אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אַבְתִּיבוֹ, בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. {ס}
- 8,22 וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה, לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה, וְגַד, כָּל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל; וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו, הַשָּׁמַיִם.
- 8,23 וַיֹּאמֶר, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִין־כְּמוֹן אֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת: שִׁמְרֵה הַבְּרִית, וְהַחֲסֵד, לְעַבְדֶיךָ, הַהֹלְכִים לִפְנֵיךָ בְּכָל־לְבָם.
- 8,24 אֲשֶׁר שִׁמְרַת, לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי, אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ, לוֹ; וְתִדְבַר בְּפִיךָ וַיְבִידְךָ מֵלֵא, כִּיֹּם הַזֶּה.
- 8,25 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שִׁמְרֵה לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר, לֹא־יָכַרְתָּ לְךָ אִישׁ מִלְּפָנָי, יֹשֵׁב עַל־כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל: רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ אֶת־דְּבָרְכֶם, לְלַקֵּת לִפְנֵי, בְּאֲשֶׁר הִלַּכְתָּ, לִפְנֵי.
- 8,26 וְעַתָּה, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל־יַעֲמֹן וָא, דַּבְרִיךָ (דְּבָרְךָ), אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי.
- 8,27 כִּי, הָאֲמָנִים, יֹשֵׁב אֱלֹהִים, עַל־הָאֶרֶץ; הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשְׁמִי הַשָּׁמַיִם, לֹא יִכְלָלוּךָ־אָף, כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי.
- 8,28 וְכִי־תִפְּלֹת עַבְדְּךָ, וְאֶל־תַּחֲנוּת־יְהוָה אֱלֹהֵי: לְשִׁמְעֵ אֶל־הַרְגָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְּפַלֵּל לִפְנֵיךָ הַיּוֹם.
- 8,29 לַיהוָה עֵינֶיךָ פְּתוּחֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה, לְיִלְהֵ לַיּוֹם, אֶל־הַמְּקוֹם, אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יְהוָה שְׁמִי שָׁם־לְשִׁמְעֵ, אֶל־הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ, אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה.

- 8,30 ושמעת אל-תחנת עבדך, ועמך ישראל, אשר יתפללו, אל-המקום הזה; ואתה תשמע אל-מקום שבתך, אל-השמים, ושמעת, וסלחת.
- 8,31 את אשר יחטא איש לרעהו, ונשא-בו אלה להאלתו; ויבא, אלה לפני מזבחך--בבית הזה.
- 8,32 ואתה תשמע השמים, ועשית ושפטת את-עבדיך--להרשיע רשע, לתת דרכו בראשו; ולהצדיק צדיק, לתת לו כצדקתו.
- 8,33 בהנגף עמך ישראל, לפני איוב--אשר יחטאו-לך; ושבו אליך והודו את-שמך, והתפללו והתחננו אליך בבית הזה.
- 8,34 ואתה, תשמע השמים, וסלחת, לחטאת עמך ישראל; והשבתם, אל-האדמה, אשר נתת, לאבותם. {ס}
- 8,35 בהעצר שמים ולא-יהיה מטר, כי יחטאו-לך; והתפללו אל-המקום הזה, והודו את-שמך, ומחטאתם ישוּבוּ, כי תענם.
- 8,36 ואתה תשמע השמים, וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל--כי תורם את-הדרך הטובה, אשר ילכו-בה; ונתתה מטר על-ארצך, אשר-נתתה לעמך לנחלה. {ס}
- 8,37 רעב כי-יהיה בארץ, דבר כי-יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה, כי יצר-לו איבו, בארץ שעביו--כל-נגע, כל-מחלה.
- 8,38 כל-תפלה כל-תחנה, אשר תהיה לכל-האדם, לכל, עמך ישראל--אשר ידעו, איש נגע לבבו, ופרש כפיו, אל-הבית הזה.
- 8,39 ואתה תשמע השמים מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ, וסלחת ועשית, ונתת לאיש ככל-דרכיו, אשר תדע את-לבבו: כי-אתה ידעת לבדך, את-לבב כל-בני האדם.
- 8,40 למען, ויאוּךָ, כל-הימים, אשר-הם חיים על-פני האדמה--אשר נתתה, לאבותינו.
- 8,41 וגם, אל-הנכרי, אשר לא-מעמך ישראל, הוא; ויבא מארץ רחוקה, למען שמך.
- 8,42 כי ישמעו, את-שמך הגדול, ואת-יך הַתּוֹקָה, וזרעב הַטְּוִיָּה; ויבא והתפלל, אל-הבית הזה.
- 8,43 אתה תשמע השמים, מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ, ועשית, ככל אשר יקרא אליך הנכרי--למען ידעו כל-עמי הארץ את-שמך, ליראה אתך בעמך ישראל, ולדעת, כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר בניתו.
- 8,44 כי-יצא עמך למלחמה על-איבו, בדרך אשר תשלחם; והתפללו אלי-יהוה, דרך העיר אשר בחרת בה, והבית, אשר-בנית לשמך.
- 8,45 ושמעת, השמים, את-תפלתם, ואת-תחנתם; ועשית, משפטם.
- 8,46 כי יחטאו-לך, כי אין אדם אשר לא-יחטא, ואנפת בם, ונתתם לפני איוב; ושבוּם שביהם אל-ארץ האיוב, רחוקה או קרובה.
- 8,47 והשיבו, אל-לבם, בארץ, אשר נשבו-שם; ושבו והתחננו אליך, בארץ שביהם לאמר, חטאנו והעוינו, כשענו.
- 8,48 ושובו אליך, בכל-לבבם ובכל-נפשם, בארץ איביהם, אשר-שבו אתם; והתפללו אליך, דרך ארצם אשר נתתה לאבותם, העיר אשר בחרת, והבית אשר-בנית (בניתו) לשמך.
- 8,49 ושמעת השמים מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ, את-תפלתם ואת-תחנתם; ועשית, משפטם.
- 8,50 וסלחת לעמך אשר חטאו-לך, ולכל-פשעיהם אשר פשעו-בך; ונתתם לרחמים לפני שביהם, ורחמם.
- 8,51 כי-עמך ונסלתך, הם, אשר הוצאת ממצרים, מתוך פור הבחזל.
- 8,52 להיות עיניך פתוחות אל-תחנת עבדך, ואל-תחנת עמך ישראל, לשמע אליהם, בכל קראם אליך.
- 8,53 כי-אתה הבודלתם לך, לנחלה, מכל, עמי הארץ; באשר דברת ביד משה עבדך, בהוציאך את-אבותינו ממצרים--אדני יהוה. {פ}
- 8,54 ויהי ככלות שלמה, להתפלל אלי-יהוה, את כל-התפלה והתחנה, הזאת; קם מלפני מזבח יהוה, מִכְרַעַע על-ברכיו, וכפיו, פְּרָשׁוֹת הַשָּׁמַיִם.
- 8,55 ויעמד--ויבָרַךְ, את כל-קהל ישראל: קול גדול, לאמר.
- 8,56 ברוך יהוה, אשר נתן מנוחה לעמו ישראל, ככל, אשר דבר: לא-נפל דבר אֶחָד, מכל דברו הטוב, אשר דבר, ביד משה עבדו.
- 8,57 יהי יהוה אלהינו עִמָּנוּ, כאשר היה עם-אבותינו: אל-יעזבנו, ואל-יטִשְׁנוּ.
- 8,58 להטות לבבנו, אליו--ללכת בכל-דרכיו, ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו, אשר צוה, את-אבותינו.
- 8,59 ויהיו דברי אלה, אשר התחננתי לפני יהוה, קרבים אלי-יהוה אלהינו, יומם ולילה: לעשות משפט עבדו, ומשפט עמו ישראל--דבר-יום ביומו.
- 8,60 למען, דעת כל-עמי הארץ, כי יהוה, הוא האלהים: אין, עוד.
- 8,61 והיה לבבכם שלם, עם יהוה אלהינו, ללכת בחקיו ולשמר מצותיו, פיוֹם הַזֶּה.
- 8,62 והמלך, וכל-ישראל עמו, זכחים זבח, לפני יהוה.

- 8,63 וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה, אֶת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה, בְּקֹר עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף, וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף; וַיִּחַגְּבוּ אֶת-בֵּית יְהוָה, הַמֶּלֶךְ וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
- 8,64 בַּיּוֹם הַהוּא, קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת-תּוֹךְ הַחֹצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית-יְהוָה--כִּי-עָשָׂה שֵׁם אֶת-הַעֲלֵה וְאֶת-הַמְּנֹחָה, וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: כִּי-מִזְבַּח הַגְּחָשֹׁת, אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה, קָטַן מִהַכִּיל אֶת-הַעֲלֵה וְאֶת-הַמְּנֹחָה, וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים.
- 8,65 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בְּעֵת-הַהִיא אֶת-הַחֹג וְכָל-יִשְׂרָאֵל עָמוּ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבֹא חֶמֶת עַד-נֹחַל מִצְרַיִם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שִׁבְעַת-יָמִים, וְשִׁבְעַת-יָמִים--אֶרְבָּעָה עָשָׂר, יוֹם.
- 8,66 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת-הָעֵם, וַיְבָרְכוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ; וַיֵּלְכוּ לְאַהֲלֵיהֶם, שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב, עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ, וְלְיִשְׂרָאֵל עָמוּ.